

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 18. Emendatus & illustratus locus quidam Plutarchi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

tentione inter se, & magis elucere veterum poetarum
præstantiam, & eiusdem gloriæ cupidos, quomodo
eis imitandis versari debeant, admoneri.

Emendatus & illustratus locus quidam Plutarchi.

CAPUT XVIII.

ERVDITIONIS & prudentiæ plenissimus
prior Plutarchus, in commentariolo quo docet
principum virorum amicitiam ac consuetudinem
eruditis hominibus non esse fugiendam, sed expectan-
dam potius, & adhibito studio quærendam: quod
multo plus prosint humano generi, si præceptis, cal-
putationibus, exemplo suo vnum aliquem ex iis qui
principem in ciuitate sua locum obtinent, quam si ces-
sionem quempiam aut baiulum, meliorem ac iustior-
torem effecerint. eo igitur in libro ita scribit: *ἄνθρωπος
ὃς δόξαν ἡγεμονικὴν καὶ δυνάμειν ἐν φιλικῶν καὶ δεινῶν καὶ πλου-
τῶν φάσει πάντα προσόντα μετρίῳ ἴδει.* Quæ verba homo
eruditissimus, quique labore & industria sua num-
quam desinit adiuuare honestarum artium studia, ita
interpretatus est: *Diuitias autem & principe dignam glo-
riam ac potentiam in amicitiiis neque sectabitur, neque
modicè affluant, auersabitur.* Sed si Plutarchi verba
paulò attentius considerasset, vidisset omnino, verba
illa, *προσόντα μετρίῳ ἴδει*, nullo modo ita reddenda
esse, *si modicè affluant.* Hoc enim ait Plutarchus: ho-
minem verè philosophum in parandis ac concilian-
dis amicis, non illum quidem diuitias spectare aut
gloriam ac potentiam, vt vulgus solet: sed tamen si
inciderit in aliquem diuitem ac potentem qui idem
apto ad virtutem ingenio, & modestis, ac compositis
moribus sit, non absterri, neque ipsius consuetudi-
nem propterea refugere, quòd diuitiis ac potentia
præferat.

præter. Idque statim declarat eleganti similitudine. Philosophi, inquit, in amandis adolescentibus non formam sequuntur, sed mores, & ingenium, & studium erga liberales disciplinas: neque tamen formosos reformidant, neque abstinere ab eorum consuetudine, si eosdem modestos ac bene moratos & discendi cupidos esse videant. Deinde addit: ἕως ἔνδεκα ἡμερών, ἢ διαμέσους ἀνδρῶν μετρίων καὶ ἀσπίων περὶ τῶν ἀφ' ἑξῆς τῶν φιλεῖν καὶ ἀγαπᾶν, ἢ δὲ φοβηθήσεται αὐτοὺς αὐτῶν καὶ δεξιπυθίων. Interpretes autem hoc modo: Ita dignitate & potentia principi digna præditus homo civilis ac moderatus non abstinebit amando & diligendo, nec verebitur aulicus appellari, & qui principem colat. In quo certe à Plutarchi sententia aberravit: qui hoc ait, Si quis sit vir bonus & eleganti ingenio præditus, cui præterea adsit hoc quoque ut dignitate ac potentia excellat, non idcirco abstenturum esse sapientem ab eo amando, ac colendo, neque veritutum, ne propterea aulicus, aut adulator vocetur. Sequitur apud Plutarchum: οἱ γὰρ καὶ τῶν φιλοφρονῶν ἀνδρῶν ἄγαν νοσήσονται τοῖς ἀγαθὰ ἡρημένοις, καὶ οἱ περὶ ἐνδοξόν ἕως καὶ ἡγεμονίαν οὐκ ἔχοντες. Quæ ille ita reddidit:

Nam qui Venerem fugiunt nimis mortalium

Aegrotant,

& qui bona sectantur: itidem errant gloriam & gratiam apud principes fugiendo. quam sententiam nullo modo ex Plutarchi verbis effici posse, omnes, ut opinor, vident. Sed hoc facilius excusare debemus hominem insigniter & eruditum & industrium, quod Græca manifestò depravata sunt, quæ mihi quidem videntur ita emendari posse:

Οἱ γὰρ καὶ τῶν φιλοφρονῶν ἀνδρῶν ἄγαν

Νοσήσονται τοῖς ἀγαθὰ ἡρημένοις. id est:

Q 5

Namque

Muretti
Lectioes
LIB
25

Namque Venerem quicumque refugium nimis,
 Peraque agrotam, atque qui appetunt nimis.
 iidemq, qui erga principum ac potentum amicitiam
 hoc aut illo modo affecti sunt. & puto hanc veriorē
 scripturam horum Euripidis versuum, quā quae
 apud Stobæum :

Οἱ δὲ κῦρην φέρωντες ἀδρῶπιον ἄγαν

Νοσῶσ' ὁμοίως τοῖς δῖοις ἄγαν.

Atque hæc ed notavi, eiusdemque generis alia
 hac fortassis notabo, vt profim studiosis: non vt quis
 quam detrahā de gloria & existimatione eruditio-
 rum hominum, quos in magnis & arduis operibus in-
 terdum dormitantes qui non ferat, aut qui eos pro-
 pterea minoris faciendos putet, is mihi ab omni ho-
 manitate alienissimus esse videatur.

Tres antiqua voces Ciceroni restitua.

CAPVT XIX.

VETERA quædam vocabula sunt apud Cice-
 nem, corrupta ab iis qui quicquid minus vici-
 tum est, pro suo iure expungere, & quicquid collibus
 substituere audent, etiam inuitis, nam hoc non tantum
 quam profitentur, & reclamantibus omnibus libris
 quorum nisi regatur & coërceatur audacia, paucis an-
 nis in Cicerone minima pars Ciceronis futura est.
 Quosdam hinc proponam locos, ex quibus hoc que-
 dico intelligi possit. Ita igitur scriptum est libro quarto
 to De finibus: Stoici restant. hi quidem non vnam
 quam aut alteram à nobis, sed totam ad se nostram philoso-
 phiam transtulerunt. atque vt reliqui fures earum rerum
 quas ceperunt signa commo- ant, sic illi vt sententiis nostris
 pro suis vterentur, nomina, tamquam rerum notas, muta-
 uerunt. Sed in libris veteribus, clepserunt, legitur, nos
 ceperunt